

NEJHEZČÍ DENNÍ DOBA A ROČNÍ OBDOBÍ

Sabina Jarkovská

Noc

Nejkrásnější denní dobou je určitě večer. Krásný a klidný, ničím nerušený večer. Když slunce zapadne za obzor, vyjde úžasně velký měsíc, který září na vše pod ním. Doba, která přichází, je plná očekávání a tajemství. Jakmile se objeví na tmavé obloze první hvězda, nastává ten pravý a krásný večerní čas. Za nemalý okamžik je obloha plná hvězd. Jsou tam malé hvězdičky, které není na první pohled vidět, ale i velké hvězdy, které tvoří krásná souhvězdí na noční obloze. Noční obloha se krásně třpytí a připomíná tmavé večerní šaty. Tajuplná a někdy hrůzostrašná tma pohltí celé kraje a místy je malinko světla od zářivého měsíce. Celá příroda se ukládá ke spánku, noční tvorové se probouzejí, lesy jsou tmavé a nepřístupné. Právě v době, kdy všechno spí a je klidné, má noc tu největší moc. Měsíc jí pomáhá a hraje si s mořem i spánkem lidí. Je pozdě, tma a ticho, v tom tichu pouze sovy houkají, cvrčci hrají na housličky a žáby zpívají sbor. Užívám si to, tu chvíli samoty. Lehnu si do postele a usínám.

Filip Joudal

Jaro

Už zase začíná jaro. Sníh taje a zbývají z něj jen kaluže vody. Slunce příjemně hřeje a je krásné počasí. Příroda se začíná probouzet. Stromy, tráva i květiny se znovu zelenají. Zahrady a parky září barvami květů. Všechna zvířata se probouzejí ze zimního spánku a shánějí potravu. Ovocné stromy už mají kvítky. Včelky je pilně opylují, úly šumí a je slyšet všude přítomný bzukot. Na jaře jsou časté teplé deště. Vždy, když prší, na nebi se objeví duha. Barevná krásná duha se všemi barvami spektra. Děti začínají znovu chodit ven a hrají si. Dívky mají krátké sukne a chlapci nosí šortky. Parky jsou plné psů s páníčky. Ptáci začínají zpívat a jejich zpěv se nese ulicemi jarního města. Je příjemně.

Vojtěch Pozdník

Noc

Nejkrásnější denní dobou je určitě noc. Na noci nejvíce miluji klid a ticho. Je čas na všechno, co jsme nestihli za světla. Říká se, že se v noci daleko lépe přemýšlí než ve dne. Myšlenky mají najednou volnost pohybu. Mám pocit, že se v noci cítím daleko svobodněji než za denního světla. Pro náš organismus je noční tma úlevou. Ve spánku se tvoří miliarda snů i přání, která jsou jedinečná. I já než usnu, mám pocit svobodnějšího rozhodování a plánování. Jen škoda, že noc tak rychle vystřídá denní svit. I když v zimě je noc o něco delší než v létě, tak uplyne jako voda a nechá za sebou opuštěné myšlenky. Noc je podle mě opravdu nejkrásnější část dne a i přes všechny její nástrahy se těším na večerní západ slunce a na východ měsíce.

Karolina Mišková

Jaro

Jaro. Začíná tát sníh a ukazují se první sněženky. Pod roztátým sněhem se vzpamatovává tráva, pole, louky a lesy se probouzejí ze zimního spánku. Na listnatých stromech začínají růst listy a kvést první květy. Vylétají včely a hned se pouštějí do opylování květů a prvních květin na louce. Občas je slyšitelný bzukot čmeláka. Potůčky, říčky, rybníky a řeky rozmrzají a maličké vodoměrky vytvářejí na hladině kruhové obrazce. Když slunce pouští své paprsky na zem, svět se začíná smát. Když se člověk jde v tomto počasí projít do parku, hned má lepší náladu. V zimě jsme sice obdivovali krásu zasněžených krajin, stromů a zamrzlé obrazce, ale na jaro jsme se už těšili. Těšili jsme se na barevný svět plný živočichů. Těšili jsme se na narození nových mlád'at, ať už štěňat, koťat, hříbat a dalších. Prostě už jsme potřebovali vidět jiné barvy kolem sebe než jenom bílou.

Aneta Žďárská

Podzim

Jednoho dne jsem přišla po náročném dnu domů. Mám psa Sallyho. Vzala jsem si kozačky, silnou bundu s kapucí a Sallyho s sebou. Byl večer a lilo jako z konve. Hned, jak se zavřely vchodové dveře a stáli jsme venku, z té zimy mně přejel mráz po zádech. Miluji déšť, protože je po něm vždy čerstvý vzduch. Udělala jsem první krok a šlápla do kaluže. Za chvíli jsem měla promoklé boty. Kapky deště mi stékaly po tváři a rozmazaly mi řasenku po celém obličejí. To bylo asi jediné, co mi vadilo. Začala mi být zima, ale mému psovi byl déšť příjemný. Má silný kožíšek na sobě, proto se asi tvářil tak spokojeně. Vyvenčila jsem ho, otočila jsem se a šla domů. Doma jsem se oblékla do teplého pyžama a s čajem jsem si sedla večer k oknu. Silné kapky dopadávaly na okno a vítr fučel do okna. Sledovala jsem, jak kapky stékaly po okně dolů, jako by tančily. Vypila jsem svůj čaj, zabalila se do peřiny a spalo se mi dobře.

Vojtěch Vašíček

Večer

Nejkrásnější denní dobou bývá jednoznačně večer, a to když ho strávíme někde v lese s přáteli u ohně. To je senzace. Jenom praskání ohně ruší to klidné ticho. Ptáci začínají balit svůj dokonalý orchestr, zatímco cvrčci se připravují na pořádný koncert. Kolem tváří nám proplouvá něžný vánek, který je vždy po chvíli vítaný. Jemný větřík sem tam zašumí listím zelených velikánů. Je krása pozorovat plameny ohýnku, který tančí v kamenném kruhu. A teď to přichází. Západ slunce. Tato chvíle bývá nezapomenutelná. Náhle, co mizí oranžový pomeranč, na nebi vykukuje šedý měsíček. Společně s ním na oblohu vyskakují zářivé svítící hvězdičky. Když se porozhlédnu kolem sebe, spatřím všude malé světlušky. Jakmile vstanu a podívám se kousek do lesíka, vidím samou temnotu. Celá živočišná říše se chystá ke spánku a na řadu přichází noční dravci. Tento překrásný večer končí a jeho povinností je předat žezlo temné noci.

Marie Zozuláková

Noc

Nejkrásnější denní dobou je z mého pohledu noc. Svěží podzimní noc. V případě, že jste ji prožili v lese, ostatní by vám mohli závidět. Dobrodružný příběh začíná, když se ohnivá koule odebere ke spánku. Většina tvorů se připravuje ulehnout do svých pelíšků. Noční zvířátka se ovšem probouzejí. Na trůn usedá luna. Les znovu ožívá. Sice toho v tmavém lese moc nevidíme, můžeme však naslouchat. Houkající sovy nám oznamují, že noc je v plném proudu. Pavoučci tkají hedvábnou překrásnou, ale lepkavou past, kterou ráno ozdobí perly rosy. Vůně hub a jehličí prostupuje celým lesem. Mé okolí mi připomíná prostředí z pohádky O perníkové chaloupce. Kráčím po úzké pěšině, která mě zavede až na mýtinu. Křišťálová studánka, která se zde nachází, zrcadlí jasné hvězdy z oblohy. Měsíc, který mi svítil na cestu, si odejde odpočinout. Vládu opět přebírá slunce. Chvilé, kdy končí noc a nastává den, je ta nejkrásnější. Pomalu se rozednívá, to znamená, že má oblíbená denní doba končí. Smutně se s ní loučím. Víím, že se tento děj odehrává dosti často, jenže se nemusí vždy počasí vydařit.

Zuzana Kušnířová

Noc

Noc. Miluji noc. Noc je nejlepší část dne, a to nejen proto, že každý z nás spí a nabíjí se energií na další den, ale proto, jak noc vypadá a co se v noci děje. Nejhezčí je, když ležíte ve svém pokoji, ve své měkké posteli u okna a náhle se uprostřed noci probudíte, otevřete oči a jako první uvidíte noční nebe. Krásné zářící nebe. Celé nebe je černější než cokoli jiného. Celé to nebe ovšem rozjasňují ostře zářící hvězdy. Malé a někdy větší zářící tečky, které oslní hned na první pohled. I když elegantní černé nebe a zářící hvězdy působí úžasně, stejně mě nejvíce zaujme měsíc. Nejhezčí je tehdy, když je celý, neboli když je úplněk. Měsíc při úplňku září nejvíce z celé oblohy. Je fascinující, jak je noční nebe na první pohled tak obyčejné, ale přesto oslňující. Na noci jsou také zvláštní zvuky přírody. Díváte se na nebe a v pozadí šumí listí, které se o sebe otírá. Bublající potůček pomalu stéká po kamínkách. Je slyšet, jak jemný vánek pošukává do okna. I přes tyhle uklidňující zvuky přírody se dá říct, že je všude ticho. Všichni spí. To ticho se zvuky přírody a i s pohledem na noční oblohu je uvolňující a relaxační. Díky této úžasné atmosféře se vždy tak snadno znovu upadá do říše snů. Než se nadějete, už spíte, usnete i přesto, že nechcete.

Daniel Bartůněk

Večer

Nejkrásnější denní dobou je večer. Po horkém letním odpoledni přichází chladnější večer. Jeho nejčistší podobu lze spatřit jen v přírodě. Pomalu se začíná stmívat, stromy přestávají vrhat své dlouhé stíny. Slunečnice na poli se již neotáčejí za sluncem, nýbrž se sklonily a vypadají, jako by jim bylo smutno, že pomalu, ale jistě končí den. Na obzoru se začínají objevovat první hvězdičky, které skoro signalizují, že vládu přebírá večer. Ptáci přestávají cvrlikat, skřivani a slavíci už nepějí své ódy. Zvířata, která pobíhala ve dne na louce a v přilehlém

lese, se již skrývají před mým pohledem. Syslové, kteří nenasytně bojovali o každé zrníčko ječmene, které leželo na zemi, jako by zmizeli. Dokonce i hašteřivá sojka zmlkla. Vychází měsíc, je v úplňku a mně se jeví jako obrovský svítící obr. Ovšem některá zvířata jakoby s přicházející nocí ožívají. Sova po celém prospaném dni vylétá z úkrytu ve stromě. Vlci neúnavně vyjí na měsíc. Na louce se sklesající teplotou objevují první kapky rosy, které pod světlem úplňku vypadají jako krásné blyštící se perly. Začíná vát vítr. Květiny na poli v něm ladně tančí, jako by jim bylo jedno, že už je skoro tma. A mně začíná být jasno, že vláda světla už skončila.